

BUDE OG YARTE OLSET

gutte snakkisviser, som jeg synes er meget godt skrevet. Jeg vet dessverre svært lite konkret om den, men har hørt at den stammer fra Lillestrøm-distriktet, forteller Per Johan Skjærstad.

FARS SANG

Det synges og tales så ofte om mor,
ja vel, hun fortjener hvert eneste ord.
Om han far man ei så ofte sunget jo har,
derfor vil jeg for en gangs skyld synge om far.

Jeg minnes ham godt da jeg ennu var barn,
vi satt hjemme i stuen og bandt våre garn.
Mens masker han knyttet med kjevle og bånd,
han gav meg om fisken den første leksjon.

Men hjemme var det alltid som så:
Det var mamma for alltid
den gang vi var små.
Vi lite forstod hva for far det betød
å skaffe oss alle det daglige brød.

Din rygg er nu bøyet og håret er grått,
og hendene merket av slit du har fått.
Du jevnet vår livsvei, skjønt tunge nok var
de stener du ryddet, de byrder du bar.

Gud signe og lønne deg, strevsomme far.
Din kjærlighet var det som løftet og bar.
Og synes nu veien oss sikker og trygg,
da skyldes det deg og din bøyede rygg.

Her sitter jeg stille mens minner jeg ser
glide forbi i det gyldne skjær:
Av alle de deiligste minner jeg har,
det er de deiligste minner om far.